

sættelse af en Kommission til Overvejelse af denne Sag, som han lagde en ganske overordentlig Vægt paa, og jeg er overbevist om, at hvis det ærede Medlem var til Stede her i Dag, vilde han være enig med mig om, at vi kunde spare Nedsættelsen af en Kommission m. v. og derimod gaa den lige og naturlige Vej ved at fastholde den Revisionsbestemmelse, der findes i Loven af 15. Maj 1903. Naar Takstloven da foreligger til Behandling i næste Samling, vil der være rig Lejlighed til at faa undersøgt og rettet de Urimeligheder, der findes i de Overenskomster, som Statsbanerne administrativt have sluttet med Udlandet. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Madsen-Mygdal: Jeg skal i Henhold til mine Bemærkninger ved første Behandling sige, at Overenskomster med Udlandet om de internationale Takster jo i Grunden ikke have noget med en Revision af denne Lov at gøre. En saadan Overenskomst er jo en administrativ Ordning, som Regeringen kan træffe uafhængig af, om denne Lov revideres eller ikke. Den forrige Overenskomst med Udlandet var, saavidt jeg husker, Genstand for Forhandling i flere Aar, og en saadan Overenskomst er altsaa ikke saa lige at løbe til. At foreslaa en Revision af denne Lov til næste Aar af Hensyn til de udenlandske Takster finder jeg derfor ikke hensigtsmæssigt. I øvrigt finder jeg det ret naturligt, at der ikke, naar vi nu have revideret Loven i dette Øjeblik af Hensyn til de skete Lønningsforhøjelser, foreløbig trænges til en Revision. Jeg skal gøre endnu en Bemærkning om Tilblivelsen af Revisionsbestemmelsen for 5 Aar siden. Der var en Del Medlemmer i Jernbanekommissionen og ogsaa her i Landstingsudvalget, som var stemt for højere Takster af Hensyn til Forholdene den Gang. De Takster, som bleve vedtagne, vandt imidlertid Flertallet for sig ud fra den Betragtning, at hvis det maatte vise sig nødvendigt at indføre højere Takster, kunde man revidere Loven om 5 Aar. Jeg kan altsaa ikke se, at der er nogen som helst Grund til at foretage en Revision af denne Lov, da vi, som sagt, i dette Øjeblik have revideret den af Hensyn til den store Lønningslov, og af Hensyn til de udenlandske Takster er en Revision uforholden.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Ogsaa jeg skal, under

Henvisning til mine Udtalelser ved Lovens første Behandling, tillade mig at fraraade Vedtagelsen af det foreliggende Ændringsforslag, ikke alene fordi jo enhver Forandring i dette Lovforslag vilde nødvendig-gøre dets Tilbagesendelse til Folketinget og derved udsætte den ny vedtagne Lønningslov for de 4 store Etater for Fare, men ogsaa af andre, om man vil, mere reelle eller dog mere nærliggende Grunde, idet Revisionsbestemmelsen, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at stryge, men som det ærede Medlem vil have sat ind igen, jo dog ikke, som det ærede Medlem synes at gaa ud fra, er et ubetinget Paabud om Revision, saaledes som det ofte er i Love, der overhovedet indeholder en Revisionsbestemmelse. Det hedder kun i § 70 i den gældende Lov: „Forslag til de Ændringer i nærværende Lov, som efter de indvundne Erfaringer maatte anses for hensigtsmæssige under Hensyn til at opnaa et passende Udbytte af Statsbanedriften, vil være at fremsætte senest for den i 1908 sammentrædende ordentlige Rigsdag.“ Jeg kan ikke forstaa dette rettere, end at Regeringen, hvis den ikke efter de indvundne Erfaringer maatte finde Anledning til at foreslaa eller foretage Forandringer i de gældende Takster, ikke er pligtig til at forelægge noget Revisionsforslag, og saa meget mindre Betydning forekommer det mig at ville have, om man nu genindsatte denne Bestemmelse. Dertil kommer, at et er, hvilke Erfaringer man kan have indhentet i Løbet af 5 Aar, et andet, hvad man vil kunne indvinde i Løbet af 3—4 Maanedere, thi mere vil der jo dog ikke blive Tale om. De Erfaringer, man har indvundet fra den gamle Lov af 1903, og indtil dette Lovforslag sidste Efteraar blev forelagt, har man benyttet ved Affattelsen af det Forslag, her foreligger. Det er paa Grundlag af dem, at man har peget paa de Punkter, hvor Forhøjelserne kunde ske, og om atter at fratage alle disse Forhøjelser kan der ikke være Tale, det vil vist det ærede Medlem være enig med mig om. Jeg mener, at som Generalresultat af en Revision kan ikke fremkomme andet end tilsvarende Forhøjelser, thi det modsatte vilde være at bringe den Balance, som skulde opnaas ved den vedtagne Lønningsreform, til at strande fuldstændig. Altsaa maatte der blive Spørgsmaal om de ny Erfaringer, der kunde indvindes efter Ikrafttrædelsen af de nu vedtagne Ændringer som Grundlag for den ny Revision. Men det ærede Medlem vil give mig Ret i, at saadanne Erfaringer